

בתי המשפט

עעא07/000547

בימ"ש לעניינים מינהליים חיפה

תאריך: 13/12/2007

ר. שפירא [אב"ד]

ע. גרשון

צ. קינן

שרון ביטון, ת"ז 037690484

בעניין:

העותר

- נגד -

שרות בתי הסוהר

המשיב

ב"כ העותר, עו"ד נוי

נוכחים:

ב"כ המשיב, עו"ד גבי וייסהוף

העותר בעצמו, באמצעות שב"ס

פרוטוקול

ב"כ העותר:

כאשר אני מעיין בהחלטת הנציב עצמו ולא בחוות הדעת והוא היחידי שיכול לבוא בהתאם לס' 2 לחוק שחרור על תנאי ממסר והוא למעשה זה שיכול להעניק שליט או לא להעניק שליט. במקרה של אסיר שתקופת מאסרו אינה עולה על 6 חודשים. אני קורא את החלטת הנציב וכתוב "לא מאשר". למעשה אין שום הנמקה בהחלטתו ואין אנו יודעים כיצד לתקוף את זה כאשר החלטת הנציב אינה ברורה וללא שום נימוק.

ברור שעצם העובדה שהנציב לא נימק את החלטתו, כבר על פניו ברור שמדובר בהחלטה ללא שום סבירות. מעבר לכך, מדובר באסיר שמרצה מאסר ראשון שהתנהגותו בין כתלי בית הסהר היתה ללא דופי, ולמעשה בהתאם לסעיף 2 לחוק שחרור על תנאי היה על הנציב לשקול שני אלמנטים האחד האם האסיר ראוי לשחרור מוקדם וידוע כי שבהליך של שחרור מוקדם על תנאי ברשיון לפני וועדת שחרורים התנאים נוקשים ומפורטים בחוק שאדם המרצה מאסר ראשון ללא דוחות משמעותיים אין סיבה שלא לשחררו מוקדם.

יש פה שני פנים האחד האם הוא ראוי והשני שאלת מסוכנות.

לפי מה שכתבו גורמי הכלא הרי היה ברור שכבר מהיום שהוא קיבל את גזר הדין היה ברור שהוא לא יקבל שחרור מוקדם. לא מתחשבים שהמדובר במאסר ראשון, אני מפנה גם לגזר הדין איזו ביקורת היתה על המשטרה ואני מפנה לענין זה לעמ' 7 לגזר הדין.

נותרו לו לריצוי 17 יום.

בתי המשפט

עעא07/000547

בימ"ש לעניינים מינהליים חיפה

תאריך: 13/12/2007

ר. שפירא [אב"ד]

ע. גרשון

צ. קינן

בית המשפט אומר בשורה 28 לגזר הדין ביקורת קשה על המשטרה וזאת בהסכמת הפרקליטות. למעשה אם העותר לא היה עצור היה הולך עד הסוף. אני מציין שלמעשה גורמי שב"ס לא שקלו שיקולים הקשורים להתנהגותו של העותר בתקופה המאסר. לגבי שיקולים של חומרת העבירה, גזר דינו של השותף שנידון ל – 4 חודשי מאסר בעבודות שירות היה רק בגלל שלא היה לו עבר ואילו לעותר כאן יש עבר. אין ספק שאילו נה לועדת שחרורים הוא היה מקבל את השליש.

ב"כ המשיב:

אני אבקש לדחות את העתירה. החלטת הנציב סבירה. הנימוק הוא על סמך חוות הדעת ההחלטה מבוססת על חוות הדעת שקדמה לה. התרופה לכך היא החזרה לנציב לפירוט נימוקיו. בהתבסס על חוות הדעת שהרי שוב החלטת הנציב אינה תלושה ממנה והיא מהווה חלק ממנה, חומרת העבירה ועברו הפלילי הם שיקולים לגיטימיים והם מצביעים על מסוכנות.

לאור הערת בית המשפט אני משאירה לשיקול דעת בית המשפט. מאחר ומדובר בתקופה מאוד קצרה של 17 ימים כי אחרת הייתי סבורה שאם בית המשפט רואה פגם בהחלטה כי אז היה מקום להחזירה לנימוק.

פסק דין

בפנינו עתירה המופנית כנגד החלטת נציב שב"ס אשר דחה בקשה לשחרור מנהלי מוקדם.

מהחומר שהוצג לעיונו עולה כי בפני הנציב הובאה חוות דעת החתומה על ידי גנ"מ גלעדה הלמן קצינת ניהול אסירים במחוז צפון, שם פורטה העבירה בה הורשע העותר, אורך המאסר שנגזר עליו וכן עברו, ככל שהדבר מתייחס לריצוי עונש קודם בעבודות שירות. כמו כן הומלץ שלא לאשר שחרור מוקדם.

נציב שב"ס חתם מתחת לחוות הדעת בטופס הרלוונטי את המלים "לא מאשר". לא הוספה להחלטה כל הנמקה.

בהעדר הנמקה לא ברור האם עמד בפני נציב שב"ס גזר הדין על כל מה שנאמר בו. לא ברור אם הוצג בפני הנציב גליון ההרשעות הקודמות. ומעבר לכך, אין גם בחוות הדעת אשר עמדה לעיני

בתי המשפט

עעא07/000547

בימ"ש לעניינים מינהליים חיפה

תאריך: 13/12/2007

ר. שפירא [אב"ד]

ע. גרשון

צ. קינן

הנציב כל התיחסות להתנהגותו של העותר בתקופת המאסר, נתון שהוא נתון חשוב בכל הנוגע להחלטה בענין שחרור מוקדם.

סבורים אנו כי בנסיבות אלו נפל פגם בהחלטה. החלטה בענין מאסר או אי קיצור של מאסר חייבת להיות מנומקת תוך התיחסות לאמות המידה הקבועות בחוק לענין שחרור מוקדם. במקרה שבפנינו אין כל הנמקה ולא ברור מההחלטה ומחווות הדעת כי הנציב אכן התייחס לכל הנתונים הרלוונטים לענין שחרור מוקדם.

לו היה מדובר ביתרת תקופת מאסר ממושכת כי אז היינו מורים על החזרת הדיון בבקשת העותר לשחרור מוקדם אל הנציב כדי שיבחן את עניינו ויתן החלטה מנומקת בהתאם לאמות המידה הקבועות בחוק. מאחר והעותר אמור לסיים את מלוא מאסרו בעוד כ- 17 ימים לא מצאנו מקום לעשות כן ובהתאם אנו מקבלים את העתירה ומורים כי העותר יסיים לרצות את מאסרו היום.

ניתן היום ד' בטבת, תשס"ח (13 בדצמבר 2007) במעמד הצדדים.

צ. קינן, שופטת

ע. גרשון שופט

ר. שפירא, שופט

[אב"ד]